

того, дослідження механізму прийняття рішень у свідомості людей допоможе людині дізнатися про її власну модель прийняття рішень. Це в свою чергу дасть змогу зрозуміти, у якому випадку відбувається маніпулювання, а коли є дійсна взаємодія заради вигоди цієї людини. Тому для досягнення таких цілей і потрібна правова регуляція для забезпечення здорової конкуренції на ринку товарів і послуг.

Отже, нейромаркетингові дослідження мають можливість істотно зміцнювати можливості маніпуляції думкою споживачів, тому, приймаючи ті чи інші рішення, слід враховувати можливі негативні наслідки. Крім того, зазначимо, що інноваційні технології зможуть підняти якість життя суспільства на більш високий рівень і зробити наше існування безпечнішим.

Література

1. Інновації. Нейромаркетинг [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://msb.aval.ua/news/?id=26781>.
2. Нейробиология: что это за наука и что она изучает? Её история развития и современные методы [Електронний ресурс] /. – Електрон. текстові данні. – Режим доступу: <http://dr-znai.com/nejrobiologiya.html>
3. Ariely D., Berns G. S. Neuromarketing: the hope and hype of neuroimaging in business // Nature Reviews Neuroscience. 2010. Т. 11. №. 4. С. 284-292.

Єгор Ігоревич Балагур – студент II курсу Сумської філії
Харківського національного університету внутрішніх справ
Науковий керівник: **Світлана Анатоліївна Петровська** – викладач
кафедри соціально-економічних дисциплін Сумської філії
Харківського національного університету внутрішніх справ,
кандидат економічних наук

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ОХОРОНИ ПРАЦІ В УКРАЇНІ ТА ЄВРОПЕЙСЬКОМУ СОЮЗІ

Політика ЄС у сфері охорони праці пройшла складний і довгий шлях формування. В Україні, як і в більшості передових країн Європи та світу, охорону праці визначено одним із пріоритетних напрямів державної політики. Проте рівень науково-технічного прогресу та соціально-економічні орієнтири розвитку сучасного суспільства досі не спроможні створити сприятливі умови для забезпечення добробуту людини та збереження її здоров'я. Особливо гостро ця проблема постає на промислових підприємствах, які через незадовільне фінансування заходів з охорони праці мають переважно застарілу матеріально-технічну базу виробництва [1, с. 357].

В Україні протягом останнього десятиліття майже в усіх сферах соціального забезпечення та охорони праці здійснено перспективні реформи. Усі країни-кандидати на вступ до Євросоюзу реформували трудове законодавство для узгодження з нормами ЄС та для його кращої адаптації до змінних потреб ринків праці. Така адаптація є постійним процесом, у якому мають брати активну участь соціальні партнери. Членство в ЄС і економічна глобалізація означають, що працівники підприємств та їхнє керівництво мають швидко пристосовуватися до вимог міжнародної конкуренції, а також до циклічних і структурних змін. Мобільність робочої сили й нові моделі організації праці повною мірою впливають на гарантію зайнятості. Така ситуація є реальною і неминучою, вона повинна супроводжуватися створенням нової законодавчої бази, що відповідає потребам роботодавців і найманих працівників.

Державна політика України щодо адаптації законодавства у сфері охорони праці до законодавства ЄС як складова частина правової реформи в Україні спрямовується на забезпечення єдиних підходів до нормопроєктування, обов'язкового врахування вимог законодавства ЄС під час нормопроєктування, підготовки кваліфікованих спеціалістів, створення належних умов для інституціонального, науково-освітнього, нормопроєктного, технічного, фінансового забезпечення процесу адаптації законодавства України. Зокрема, прийнято низку угод, програм, визначено пріоритетні напрями інтеграції України до ЄС та адаптації національного законодавства [2, с. 258].

Як відомо, рівень безпеки трудового процесу залежить насамперед від стану його правового забезпечення, тобто від якості та повноти розробки відповідних законодавчих актів. В Україні багато уваги приділяється питанням нормативно-правового забезпечення охорони праці. Сьогодні в державі діє 2061 нормативно-правовий акт у сфері охорони праці без урахування санітарних норм і правил. Однак у зв'язку з прагненням України приєднатися до ЄС необхідна адаптація наших законодавчих та нормативно-правових актів про охорону праці до директив і стандартів ЄС. Передусім треба переглянути концепцію щодо нормотворчого процесу з питань охорони праці в нашій країні.

Загальноєвропейська політика охорони праці формується за рахунок затвердження відповідних нормативно-правових актів, що мають рекомендаційний характер, та визначають засадничі принципи, яким повинно відповідати законодавство держав-членів ЄС. При цьому форми, методи та строки практичної реалізації відповідних положень залишаються на розсуд самих держав. Такий «м'який» підхід дозволяє створити загальноєвропейський правовий простір, зберігши особливості та традиції кожної національної законодавчої системи.

Безумовно, проблеми охорони праці на європейському рівні не вирішуються за рахунок простого перенесення вимог європейських директив до положень національного законодавства. Реальне покращання умов та підвищення безпеки праці досягається шляхом розвитку механізмів соціального партнерства на усіх рівнях – від загальноєвропейського до локального. Лише за активної участі всіх суб'єктів охорони праці: держави, роботодавця та працівника можливе налагодження дійсно ефективних систем охорони праці.

Література

1. Следь О., Землякова Є. Економічні та соціальні аспекти поліпшення умов та охорони праці в ринковій системі господарювання // Економічний аналіз. – 2011. – № 9. – С. 357-362.
2. Ізюта П.О. Основні напрями удосконалення правового регулювання охорони праці в умовах ринкової економіки // Юридичний вісник Причорномор'я. – 2011. – № 1(1). – С. 255-267.

Карина Віталіївна Безсмертна – студентка I курсу факультету № 6 Харківського національного університету внутрішніх справ
Науковий керівник: **Оксана Сергіївна Маковоз** – завідувач кафедри економіки та фінансів факультету № 6 Харківського національного університету внутрішніх справ, доктор економічних наук, доцент

ОСОБЛИВОСТІ ВАЛЮТНОГО КОНТРОЛЮ В УКРАЇНІ

На сьогодні Україна намагається бути рівноправним членом світової спільноти. Для використання переваг міжнародного поділу праці та активізації залучення іноземних інвестицій слід реалізовувати обґрунтовану валютну політику держави. Важливим засобом реалізації державної валютної політики є валютний контроль. Валютний контроль – це контроль з боку держави за порядком придбання юридичними і фізичними особами іноземної валюти і проведення валютних операцій, за переміщенням валюти через митний кордон.

У сучасних умовах господарювання валютний контроль досить актуальне питання, тому що з урахуванням економічної ситуації в країні саме валютне регулювання є частиною механізму фінансової стабілізації, розвитку зовнішньої торгівлі і зміцнення стабільності національної валюти. Чимало дослідників досить ґрунтовно вивчали окремі аспекти впливу глобалізаційних та інтеграційних процесів на вітчизняну фінансову систему. У роботі І. М. Боярко та Л. Л. Гриценко наголошується на впливі процесів глобалізації на формування стратегії розвитку фінансового сектору економіки України, яка повинна ґрунтуватись на принципах захисту національних інтересів та